

«L'Atletisme a Granollers»

✿ Ponència de Francesc Llobet i Arnan

El passat dilluns ocupà la tribuna del Centre d'Estudis de l'Associació Cultural en Francesc Llobet i Arnan, membre numerari del Centre de des dels començos, actualment batlle de la ciutat. Desenvolupà la ponència «L'Atletisme a Granollers», tema que coneix a fons com a antic practicant i promotor, comptant en aquesta ocasió amb la valuosa col·laboració dels germans Cladellas (Joan i Josep) i de Salvador Vilà.

Inicià la xerrada dient de l'atletisme que és un deport grec, actualment «rei de l'olimpiada» quins tres esports bàsics són l'atletisme, natació i gimnàsia; número u per la seva espectacularitat i elevat nivell tècnic, el que fa sigui practicat per grans masses.

Deport bàsic de tots els demés, mou diversitat de factors, així com el tractament d'especialitats mèdiques, com: cardiologia, endocrinologia, psicologia, sociologia... que admeten l'ús adequat d'hormones pel desenvolupament muscular.

Variades circumstàncies concorren en la pràctica de l'atletisme, entre les que juga important paper el calçat emprat: sabatilles amb claus i sens claus per ajudar a córrer o bé factor del calçat compensat per facilitar els salts. Així com els avenços tècnics en l'extensa gama dels estris, com: jabalines, pèrtiques, plats, pesos...
ANTECEDENTS D'ÀMBIT LOCAL

Els antecedents en l'àmbit local es troben en Josep Torruella, dotat d'un seguit de valors en el camp de l'atletisme i posseïdor d'animositat especial; a la seva disposició física s'hi conjugava també la mental.

Torruella —que va voler competir amb Pere Prat, figura d'abast provincial— a l'any 1937 va establir el primer rècord local de 5.000 metres, segons consta en l'arxiu iniciat l'any 1933. L'any 1943, va iniciar el rècord local dels 10.000 metres que va conservar fins l'any 1950.

Cal fer constar que els orígens locals en l'atletisme daten de l'any 1933, en que van ser celebrats els primers Campionats Locals a la Verneda d'en Fortuny (Canovelles), de la mà de l'Agrupació Excursionista de Granollers, pionera d'aquesta especialitat de competició deportiva.

En aquella època (1933), va haver-hi un «home clau», considerant-lo el número u de l'atletisme a Granollers, personificat en Francesc Lorenzo —bon atleta fitxat pel F. C. Barcelona— iniciador dels atletes de Granollers; d'aquella època consta el primer rècord local dels 80 metres llisos en 9" 8/10 i el salt de llargària en 5,92 metres; dues marques que van ser considerades excel·lents. En perxa, Josep M.ª Riera arribà a 2,82; Salvador Aranda llençà a 9,38 metres el pes (l'any 33); esta-

blint més tard —l'any 35— el rècord granollerí: 10,38 metres.

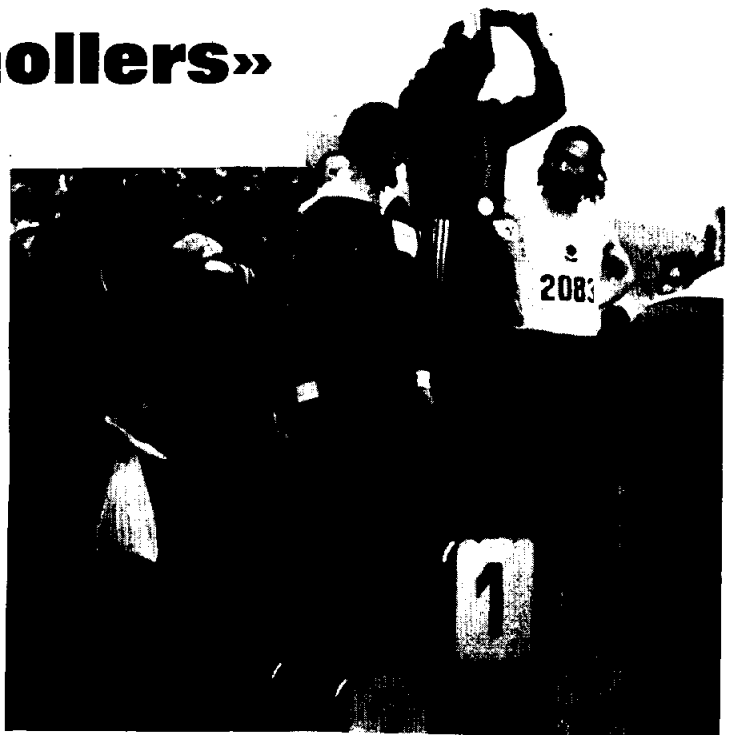
El rècord de disc l'obtingué Gibrellac, amb un llançament a 26,71 metres, superat més tard per Aranda, que va ser el «recordman» de disc i de pes. Jaume Riera, en jabalot, llençà a 29,20 metres. Dintre dels seus orígens, durant els anys 34-35-36 en terrenys del camp de futbol, tots els rècords varen anar-se millorant degut a les noves tècniques, entrenaments i medis; encara que, gairebé, sempre eren detentats pels mateixos atletes. Entre en Valls (que va ser flor d'un dia), Dorsé, Riera, Vernet, germans Llach... època en que els crònics eren menys prim-mirats però tan vàlids com els actuals, doncs imperava una estricta bona fe. Destaca la tasca de Francesc Lorenzo, tan sensacional, que ha marcat de forma molt important l'atletisme a Granollers.

CHARACTERISTICA PROMOCIONAL DE L'ATLETISME A GRANOLLERS

Va començar l'Agrupació Excursionista i, fins avui, l'atletisme a Granollers s'ha anat desenvolupant amb diversos noms però sempre amb la mateixa idea. De l'Agrupació Excursionista passà a dependre de Joventuts; després es formà un Club Atlètic; seguidament va ser una secció del C. D. Granollers; va tornar a ser un Club Atlètic; per passar a secció de B. M. Granollers i, ara, altre cop, torna a ser Club Atlètic; cada vegada que hi ha hagut una persona amb agalles... ha independitzat el Club.

Com a més destacats promotors del Club Atlètic figuren: Jaume Vernet, del Banc Popular, amb Dorsé; Jaume Hors, amb Riera, germans Llach i germans Cladellas; Josep Sala; Francesc Llobet; Pere Creus; Francesc Comes; Josep Garrell i Josep Garriga. L'atletisme a Granollers sempre ha estat posseït d'una qualitat tècnica superior a la mitja de Catalunya i, aquesta, superior a la mitja d'Espanya.

Es molt important la psicologia de l'atleta ja que les seves condicions físiques estan ja determinades per cada especialitat: el llançador, és ben diferent del corredor de fons; el saltador d'alçada, ben diferent d'un velocista...; un corredor de fons, és d'una mentalitat molt diferent d'un saltador de perxa. La «perxa» és una especialitat molt tècnica: el que no té paciència, qui no és estudiós, qui no té una mentalitat especial, no pot pas «fer perxa», com aquest tampoc «fer carreres de fons». Això, es veu en les Universitats americanes en les que les especialitats deportives que han dominat en el món: vallistes, saltadors d'alçada, saltadors amb perxa, han estat universitaris... però no han sortit corredors de fons; aquests sur-

ten del poble, de pagès, de les muntanyes —més avesats en les penalitats— i amb altres mentalitats.

RELACIONS, DE NOMS GRANOLLERINS DE LA HISTÒRIA ATLÈTICA

Com a millor tècnic en l'atletisme granollerí, destaca la perllongada tasca portada a cap per Salvador Vilà i, dintre els «rankings», cal posar-hi: Dorsé, Llorenç Llach, Joan Cladellas, també Salvador Vilà i Josep Cladellas.

Ben diferent d'altres esports, el muntatge de les competicions atlètiques, requereix una entrega i atenció poques vegades valorada justament; prou ho saben, encara que algun ja no hi pot estar present: els germans Cladellas, Josep Gaspar, Melikowed; Badillo, Moyano, Savé, Josep Jutglà...

Podríem qualificar de més importants organitzacions atlètiques a Granollers, les següents: Campionat d'Espanya de Marhaton, l'any 1941; Campionat de Barcelona de Cross, el 1943; Campionat d'Espanya de Cross, l'any 72; ;; Campionats en Festa de Veterans, el 75; Festival Internacional Juniors de Barcelona, el 62 i, sobretot, el Cross Internacional de Granollers.

El «Cross Internacional de Granollers» és obra de Josep Garrell, un dels ferms promotors de l'atletisme. Va ser una troballa, per quant, l'atletisme de Granollers ha estat sempre atletisme d'espardenya i, això, li feia mal; li faltava «el toc» de l'empresari que es llença i, en Josep Garrell, va saber transformar aquella «Marxa Atlètica La Garriga - Granollers», en el «Cross Internacional Ciutat de Granollers» —amb imponent participació d'arreu— lograt en part pel coixí dels organitzadors.

Va tenir Granollers un equip l'any 1950, de tal potència, que es feia difícil de guanyar en un Festival de tipus mitjà. El formaven: Pere Martínez, Agustí Margarit, Manel Clavero, Antoni Casajuana, Josep Baró, Jaume Sabatés i Llorenç Llach.

Els atletes granollerins de

més «talla», potser varen ser: l'internacional Pere Martínez, salt d'alçada de 1,90 metres, sis vegades Campió d'Espanya; Manel Clavero, recordman de Catalunya en el llançament de jabalina i disc, principalment; Josep Girbau, recordman d'Espanya en 400 m. obstacles.

Altres noms caldria també destacar per les seves extraordinàries actuacions —encara que alguns ja han estat esmentats— i que són: Agustí Margarit, Salvador Vilà, Pere Cornielles, Antoni Casajuana, Vicenç Vacca, Josep Pujadas, López Mañoso, Francesc Font i Francesc Cladellas, el veterà que encara aconsegueix distincions.

Mereixen també ser destacades, encara que hi ha poc planter en l'atletisme femení, a les guardonades granollerines: Sofia Morte, Montserrat Parellada i Carmen Sánchez.

Aquelles competicions atlètiques que començaren a la Verneda d'en Fortuny, en la seva marxa evolutiva pel terreny de joc del C. D. Granollers, es desplaçaren l'any 1957 cap a les pistes Municipals de Cendra, fins arribar a les noves Pistes de Tartan —per estrenar— i que tenen les mateixes característiques tècniques de les de les Olimpíades de Mèxic, de Munic i de Montreal.

La Comissió «Edició Obra Rura», abans de començar la ponència, va donar compte de que la subscripció havia arribat a les 940.000 pessetes; com que sembla que hi ha bona predisposició —per part de l'Ajuntament— de consignar en el pressupost municipal un milió de pessetes per aquest fi, mancarien poc més d'un milió de pessetes per cobrir les despeses que són de tres milions de pessetes.

Per la propera ponència, el dia 9 de maig, Fel·li Miyares de Estrada, pensa desenvolupar el tema «Passat i present del Museu de Granollers». La darrera ponència del curs correrà a càrrec del catedràtic Dr. Salvador Llobet i Reverter, el mes de juny.

Ferran SALAMEROI i Colomina